

W odniesieniu do lot 1, skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła zasadę równego traktowania i zasadę dobrej administracji poprzez nieprzebranie kryteriów wyłączenia znajdujących się w art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia finansowego w odniesieniu do jednego z członków konsorcjum, któremu udzielono zamówienie, który nie wykonywał zobowiązań umownych względem strony pozwanej. Ponadto skarżąca podnosi, że oferent, któremu udzielono zamówienie został niezgodnie z prawem upoważniony do korzystania z zasobów od spółek z siedzibą w państwach nie należących do WTO/GPA [porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych], oraz że taka praktyka jest sprzeczna z prawem.

W odniesieniu do lot 2 skarżąca twierdzi, że pozwana nie powinna pozwalać oferentom, którzy podzlecają wykonawstwo podmiotom z państw nie należących do państw WTO/GPA, na uczestniczenie w przetargu. Jeżeli jednak chciałyby tak postąpić, to skarżąca twierdzi, że powinno to nastąpić w sposób uczciwy, przejrzysty i niedyskryminujący, poprzez wyjaśnienie kryteriów, na podstawie których będzie wykluczała jedne i dopuszczała inne. W związku z tym, zdaniem skarżącej pozwana zastosowała szczególnie dyskryminujące podejście poprzez brak opisanie kryteriów wyboru, jakimi posłużyła się przy wyborze oferty. Ponadto podnosi, że pozwana nie przestrzegła kryteriów wyłączenia ustanowionych w art. 93 ust. 1 i art. 94 rozporządzenia finansowego oraz art. 133a i 134 przepisów dotyczących jego wykonania a także art. 45 dyrektywy 2004/18/WE, które przewidują wykluczenie z przetargu przedsiębiorców, którzy zostali skazani lub brali udział w sprzecznym z prawem działaniu, takim jak oszustwo, korupcja, łapówkarstwo i lub uchybili etyce zawodowej. Skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie zwycięski oferent uznał swój udział w ww. czynach i został za nie skazany przed sadami niemieckimi.

Skarżąca podnosi wreszcie, że pozwana popełniała kilka oczywistych błędów w ustaleniach w odniesieniu zarówno do lotów jak i w odniesieniu do jakości oferty kandydata dotyczącej całościowego zarządu projektem, w odniesieniu do zamówienia usług i ich wykonania, jak również propozycji technologicznych kandydata w dziedzinie objętych tymi lotami.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, s. 1)
- (²) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004 L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2009 r. — Région Wallonne przeciwko Komisji

(Sprawa T-237/09)

(2009/C 193/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Région Wallonne (przedstawiciele: adwokaci J.M. De Backer, A. Lepière, I.S. Brouhns)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2009 r. dotyczącej belgijskiego krajowego planu rozdziału uprawnień w zakresie, w jakim decyzja ta odrzuca przydział uprawnień na rzecz instalacji nr 116 na lata 2008–2012 i zezwala na dokonywanie rozdziału w transzach rocznych zgodnie z załącznikiem Va do krajowego planu rozdziału;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2009 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, zgłoszonego przez Belgię na lata od 2008 do 2012, mocą której Komisja odmówiła korekty tabeli „krajowego planu rozdziału uprawnień” przydzielającego uprawnienia na rzecz instalacji nr 116.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty, które dotyczą:

- naruszenia art. 44 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 (¹) polegającego na tym, że Komisja wzięła pod uwagę okoliczności, które nie zostały przewidziane przez mający zastosowanie przepis;
- naruszenia obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji, albowiem decyzja ta nie umożliwiła ustalenia, pod jakim względem korekta tabeli „krajowy plan rozdziału uprawnień” dla Belgii dotycząca instalacji nr 116 była niezgodna z krajowym planem rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonym przez Belgię i zatwierdzonym wcześniej przez Komisję;
- naruszenia zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań przez to, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zatwierdzonym przez Komisję belgijskim krajowym planem rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych;
- naruszenia zasady lojalności wspólnotowej i dobrej administracji przez to, że Komisja wydała decyzję sprzeczną z jej pierwszą decyzją, którą wydała sześć miesięcy wcześniej.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 386, s. 1).